

השבת fe רצוי נחמן

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

א' ל' פ' פ' פ' סיפור השבוע

שבחי הר"ן
נסיעת רבינו ז"ל לארץ ישראל

עש (כ"א - המשך) ... ואמר לו האיש, שעדין לא התפלל. השיב לו רבנו זכרונו לברכה: אין אתה צריך להתפלל עכשו, רק תקבל על-מלכות-שמים בפסוק ראשון, ותאמר שלש ראשונות ושלוש אחרונות וכו', ואמר לו: קח כל המעות, עד פרוטה אחרונה, ותחלק לשנים: מחצה — תקשר אצלך על גופך, ומחצה — אקשר על גופי.

עש ושאלו האיש: למה זאת, הלא הדג שבים יוכל לבלע אותנו בלא המעות. השיב לו: עשה כך, כמו שאני אומר לך: ישראל היו על הים — ולא טבעו, ואנחנו עדין בספינה וכו', ועשה מה שעשה, ואמר להאיש, שילביש את עצמו ויחגר בחגורה על הטילופ(ו), וגם הוא עשה כך, כמו אחד שמוכן לילך בדרך.

עש ושאל אותו האיש ואמר לו: איני יודע להתפלל, אפלו תפלה הסודרה מאנשי-כנסת-הגדולה, מפל-שפן עכשו, בעת צרה הזאת, אבל כבוד-תורתו יודע להתפלל בעד כלליות ופרטיות; מפני מה אין אתם מתפללין עכשו. והשיב, שעכשו מחמת המחין דקטנות אני מרחק מהשם יתברך, אבל עצתי אמונה מחמת אין בררה, מחמת גדל הסכנה, שאנחנו עכשו בסכנה נוראה ועצומה כזו — השם יתברך יודע, שכל ימי חיי עדין לא הייתי משתמש מעולם בזכות אבות, רק מחמת ההכרח מכרח אני לבקש מהשם יתברך, שיעשה זאת למען זכות זקני, רבי ישראל בעל-שם-טוב, זכרונו לברכה, וזכות זקנתי אדל וזכות זקני, רבי נחמן מהרדינקא — ויתר מזה לא הזכיר עוד ...

(ההמשך מעבר לדף)

להיח ותקרא שמו בן-אוני ...

פי רחל מתה אז ונקברה בפרשת דרכים כדי שיוכלו ישראל לבכות על קברה בעת החרבן כמו שאמר רבותינו ז"ל. ועל-כן מחמת שרחל אמנו ראתה גדל החרבן שיהיה קדם שנוכה לקץ האחרון, על-כן קראה שמו בן אוני על שם גדל האנינות והבכיה שצריכין בכל לילה לבכות על חרבן בית-המקדש.

וכן צריך כל אחד לצעק ולבכות הרבה בכל יום על פגמיו שמעבדין בנין בית-המקדש שזה בחינת קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה וכו'.

אבל אביו קרא לו בנימין על שם ארץ-ישראל כי יעקב קרא אותו בן ימין על שם הסוף שנוחזר לארץ-ישראל ויבנה בית-המקדש בחלקו של בנימין ששם מקור השמחה. הינו שיעקב אמר שגם עתה צריכין לקרותו בנימין על שם ארץ-ישראל שהוא בחינת שמחה, פי גם עתה בגלות אסור להיות בעצבות רק צריכין לצעק ולבכות ולפרש שיתנו איזה שעה ביום, אבל בכל היום צריכין להיות בשמחה לשמח נפשו בכל דרכי העצות.

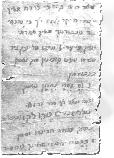
פי על-ידי שמחה עקר הברור מהיכלי התמורות שעל-ידי זה דיקא יוצאין מן הגלות כל אחד לפי בחינתו בבחינת פי בשמחה תצאו (הלכות הודאה ו', אות מ"ו):

חיזוק השבוע

אך עקר המרירות הוא העלמת ספרי רבנו ז"ל, שלא עוסקים בהם מדי יום ביומו. פי בדברי הארמו"ר ז"ל יש די כדי להמתיק ולבטל מהאדם כל מיני מרירות, באיזה מדרגה שהיא.

(רבי שמשון בארסקי - מכתב ט"ז)

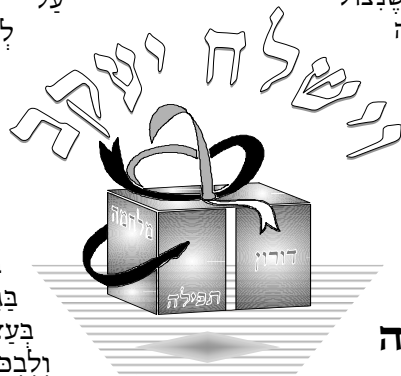
וישלה

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

לגיא פני-חנני אלקים וכי יש-לי-כל ...

הינו שנוצל מבחינת אין אדם מת וחצי תאותו בידו כי יש לו כל מה שחפץ מאחר שנוכה לברכת ה' בחינת שפע כפולה. וכששורה ברכת ה' בכל אשר יש לו בודאי אינו מתאנה יותר כי זה עקר העשירות העולה על כל מיני עשירות שבעולם בבחינת ברכת ה' היא תעשיר ולא יוסיף עצב עמה, שנוצל מבחינת בעצבון תאכלנה מבחינת צער כפלים פיולדה שזה בחינת אין אדם מת וחצי תאותו בידו, כי זוכה לברכת ה' בחינת שפע כפולה (הלכות גניבה ב', אות ו').

לגיא ואני אתנהלה לאטי ...

אף-על-פי שצריכין להיות זריז גדול בעבודתו יתברך, אף-על-פירכן אי אפשר לדחוק את השעה כלל, רק לילך ולהתנהל לאט לאט, בבחינת 'הבא לטהר מסייעין לו, אומרים לו המתן, וכמו שאמר יעקב אבינו, עליו השלום: "הילדים רבים וכו', ואני אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים וכו'". ויש בזה הרבה לדבר (הלכות גזילה ה', אות כ"א לפי אוצר היראה - יראה ועבודה, אות קס"ה):

להיא אני אל שדי פרה ורבה

'אל שדי זה בחינת תקון הברית שנקרא 'שדי' כידוע שתקונו בחינת פרה ורבה, להוליד בנים בעולם. פי כל הבנים שזוכין להוליד ולהשאיר אחריו ברכה הם בבחינת תקון הברית. פי עקר תקון הברית הוא לאפשא ולאולדא לקימא עלמא (הלכות נחלות ג', אות ב'):

